

РЕШЕНИЕ

№ 931

гр. Варна, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
 мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100500083 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 261334 от 12.08.2021 г.**, депозирана от АНТ. Г. КР., чрез адв. Г.П., срещу решение № 260054 от 9.07.2021 г., постановено по гр. д. № 665/2013 г. по описа на Районен съд – Провадия, **В ЧАСТИТЕ**, с които са отхвърлени предявените от жалбоподателя искове:

- против „Росвик“ ООД за заплащане на сумата от **1194,54 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XIII - 641, в който са включени 1170 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.;

- против Д. П. Д., починал в хода на производството във втора фаза на делбата и заместен от своите правоприменици СВ. Д. П. и Т. Д. ИЛ. за заплащане на сумата от **907,29 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ VI - 641, в който са включени 600 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ №

7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построените в него сгради, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.;

- против Й.А.Тр., действаща като ЕТ „Д. – Й.Тр.“, за заплащане на сумата от **1315,11 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XIV - 641, в който са включени 820 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построените в него сгради, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.;

- против „Златен шанс 2004“ ООД за заплащане на сумата от **1305,66 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XIII - 641, в който са включени 1170 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.;

- против КР. В. Б. за заплащане на сумата от **138,90 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.;

- против Т.В. Б.а за заплащане на сумата от **138,90 лева**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв.м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г.

В производството е депозирана и **въззивна жалба с вх. № 261292 от 2.08.2021 г. от „Златен шанс 2004“ ООД**, чрез адв. Г.Г.а и адв. Г.Н. срещу решение № 260054 от 9.07.2021 г., постановено по гр. д. № 665/2013 г. по описа на Районен съд – Провадия, **В ЧАСТИТЕ**, с които жалбоподателят е осъден да заплати на:

- СВ. Д. П., сумата от **1623.12 лева**, представляваща паричната равностойност на дела му от имота – 8.165% ид. ч.,

- Т. Д. ИЛ., сумата от **1623.12 лева**, представляваща паричната

равностойност на дела ѝ от имота – 8.165% ид. ч.;

- АНТ. Г. КР. сумата от **1987.89 лева**, представляваща паричната равностойност на дела ѝ от имота – 10% ид. ч.;

- Й.А.Тр., действаща като ЕТ „Д. – Й.Тр.“, сумата от **4705.35 лева**, представляваща паричната равностойност на дела □ от имота - 23.67% ид. ч., като сумите следва да бъдат изплатени в шестмесечен срок, считано от датата на влизане на настоящото решение в сила, ведно със законната лихва до окончателното изплащане, на основание чл. 349, ал. 5 ГПК, **КАКТО И**

- „Росвик“ ООД, на основание чл. 61, ал. 2 ЗЗД сумата от **8 604.76 лева**, представляваща 23.50% от сумата, с която се е увеличила стойността на съсобствения недвижим имот в резултат на извършени подобрения през периода 2013 – 2014 г. в сграда с площ 320 кв. м., построена в УПИ XIII-641 с включени 1170 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, заедно със законната лихва върху сумата, считано от предявяване на претенцията – 28.06.2017 г. до окончателното изплащане.

В депозираната въззивна жалба от АНТ. Г. КР. , чрез адв. Г.П. се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение в обжалваните части, поради постановяването му в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. За неправилен намира извода на първоинстанционния съд, че не са ангажирани доказателства за отправянето на покана за заплащане на обезщетение за лишаване от ползване до ответниците по иска. Счита, че такава покана е отправена в о. с. з. от 28.06.2017 г. и е отразена в протокола от о. с. з. От изложеното намира, че е налице материалноправната предпоставка за уважаване на иска макар и за периода от 28.06.2017 г. до окончателното плащане. Сочи, че са наведени твърдения и за използване на имота еднолично от останалите съделители, които са го отдавали под наем, както и че е следвало да се прецени от съда как е използван имотът при определяне на дължимото обезщетение по чл. 31, ал. 2 ЗС, доколкото се равнява на разликата между уговорената наемна цена и средната пазарна цена, когато първата е по-ниска. Моли за отмяна на решението в обжалваните части. Претендира разноски.

В законоустановения срок е депозиран отговор от страна на „Росвик“ ООД, чрез адв. Г.Н.. В същия се излагат доводи за неоснователността на въззивната жалба. За правилен намира извода на съда, че ответниците не са препятствали достъпа на А.К. до имота. За ирелевантни намира доводите, че молбата от 28.06.2017 г., с която в о. с. з. са предявени претенции има характер на писмена покана, доколкото исковият период е от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г. За неоснователни намира и оплакванията, че претенцията следва да бъде разгледана по реда на чл. 93 ЗС,

доколкото не била необходима покана, в случай, че се претендират граждански плодове, доколкото изрично е заявил, че претендира обезщетение за ползването на общия имот. Моли за потвърждаване на решението в обжалваната част. Претендира разноси.

В законоустановения срок е депозиран отговор от страна на „Златен шанс 2004“ ООД, чрез адв. Г.Г.а и адв. Г.Н., в който се навеждат доводи за неоснователността на жалбата. Сочи, че отправянето на писмена покана е предпоставка за основателността на исковата претенция по чл. 31, ал. 2 ЗС. Счита, че в производството не се релевират доводи, а не се представят доказателства за отправянето на покана преди депозиране на молбата от 28.06.2017 г. Позовавайки се на ТР № 7/2012 г., ОСГК на ВКС, счита, че задължението за заплащане на обезщетение от страна на ползващия съсобственик възниква от получаването на покана. За недоказано намира твърдението на А.К., че не е допускан до имота. Сочи, че всеки един от съделителите ползва, такава част, каквато му е отредена в производството, като липсата на ползване от страна на К. на неговата част не следва да бъде основание за получаване на обезщетение за лишаване от възможността за ползване. Излага доводи, че при нежелание за ползване от страна на съсобственик, не следва да се дължи обезщетение за времето, през което не е използвал имота. Твърди, че отдаването под наем на имота би имало отношение по повод на иск по чл. 93 ЗС, какъвто не е бил предявен в производството. За правилен намира извода на съда, че всеки един от съделителите ползва такава част от имота, която съответства на притежаваните от тях права, от където извежда доводи за неоснователността на иска по чл. 31, ал. 2 ЗС. Моли за потвърждаване на решението в обжалваната част. Претендира разноси.

В депозираната въззивна жалба от „Златен шанс 2004“ ООД, чрез адв. Г.Г.а и адв. Г.Н. се излагат доводи за неправилност на решението в обжалваните части, поради постановяването му в противоречие с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи, че всеки от съделителите е закупил конкретна част от имота, като е придобил и съответните ид. ч. от земята. Излага доводи, че при преценката на стойността на дяловете следва да бъде взета предвид единствено стойността на земята, но не и на сградите, които са изградени във всеки от отделните дялове, съответстващи на съществуващите по-рано УПИ-та. Твърди, че съделителят, който преди делбата е стопанисвал дела си и е увеличил стойността му е принуден да заплати на останалите повече, защото придобива по-скъп дял. Позовавайки се на съдебна практика намира, че разпределението на делбените имоти следва да бъде извършено според предназначението им, извършвани ли са подобрения и каква е волята на страните за трайното им ползване.

За неправилен намира извода на съда за дължимост на сумата от 8604.76 лева на „Росвик“ ООД, поради извършени подобрения на сграда с площ от 320 кв. м., построена в УПИ № XIII – 641. За необсъдени намира

наведените възражения за извършване на подобренията без знание и съгласие на ответниците. Твърди, че от свидетелските показания и от заключението по съдебно-оценителната експертиза не се установява по безспорен начин обема и начина на извършване на подобренията. Сочи, че от представения договор за строително-монтажни работи от 1.06.2013 г. не се установява дали реално такива са извършени. За неправилен намира извода на съда, че са извършени подобрения, както и че същите са извършени без противопоставянето на останалите съделителите, в частност от „Златен шанс 2004“ ООД. Счита, че заключението по СТЕ не доказва реалното извършване на подобренията, времето за осъществяването им и авторството. Твърди, че по делото липсват доказателства за състоянието на имота в предходен момент. Сочи, че от свидетелските показания не се установява какво точно, извън обичайните за строителството дейности са осъществявали на обекта. Намира за неправилна дадената квалификация от съда по чл. 61, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗЗД, доколкото ответниците биха дължали сума по чл. 60 и сл. ЗЗД само доколкото работата е била предприета уместно, както в техен интерес, така и в интерес на ищеца и същата е била добре водена. Излага доводи, че „Росвик“ ЕООД е подобрил имот, който реално е владял, поради което същият би се обогатил със стойността на подобренията.

Моли за отмяна на решението в обжалваните части. Претендира разноски.

В законоустановения срок е депозиран отговор от страна на „Росвик“ ООД, чрез адв. Г.Н.. В същия се излагат доводи за неоснователността на въззивната жалба. Счита, че от събраните по делото гласни доказателствени средства се установява, че действително са извършени подобрения от „Росвик“ ООД в процесния имот в периода 2013 г. – 2014 г. За правилна намира квалификацията на иска по чл. 61, ал. 2 ЗЗД, доколкото останалите съделители не са дали съгласие за извършване на подобренията. Сочи, че ако бяха дали съгласие претенцията щеше да се квалифицира по чл. 30, ал. 3 ЗС, а ако бяха извършени без тяхно знание и противопоставяне – по реда на чл. 60 и сл. ЗЗД, а ако останалите съсобственици са се противопоставили – по реда на чл. 59 ЗЗД. За правилен намира извода на съда, че въззивникът следва да заплати увеличената стойност на подобренията, доколкото останалите съделители придобиват дял с по-висока стойност, без да са сторили разходи за това. Сочи, че първоинстанционното решение не се обжалва в частта относно начина на извършване на делбата, поради което същото е влязло в законна сила.

Моли за потвърждаване на решението в обжалваната част. Претендира разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, въззивникът „Златен шанс 2004“ ООД, редовно уведомен не се представлява, депозира молба, в която изразява становище по същество на спора.

Въззивникът А.К., редовно уведомен за о. с. з., явява се лично и се представлява от адв. Г.П.. Поддържа въззивната жалба депозирана от страната.

Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на „Росвик“ ООД.

Въззиваемият „Росвик“ ООД, редовно уведомен, представлява се от адв. Петър Станев и адв. Г.Н.. Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение.

Останалите въззиваеми – КР. В. Б., ЕТ „Д. – Й.Тр.“, Т.В. Б.а – Кирова, Т. Д. ИЛ. и СВ. Д. П., редовно призовани, не се явяват, не се представляват.

Съдът, като взе предвид направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, и съобразно правомощията си по чл. 269 ГПК, **констатира следното:**

Производството е по фазата на извършването на делбата.

С влязло в сила решение № 305 от 30.11.2015 г., допълнено с решение № 12 от 28.01.2016 г. и поправено с решение № 50 от 22.02.2018 г., постановени по гр. д. № 665/2013 г. по описа на РС - Провадия, е допуснато извършване на съдебна делба на следните недвижими имоти:

- дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв.м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ Х – 644, ХІ – 642, 643, VII – 640 и V – 645, за който имот са отредени УПИ VI – 641 с площ от 600 кв. м., УПИ XV – 641 с включени 400 кв. м., УПИ XIV – 641 с включени 820 кв. м., УПИ XII-641 с включени 350 кв. м. и УПИ XIII-641 с включени 1170 кв. м., ведно с построените в УПИ VI-641 сграда, със застроена площ от 214 кв. м., сграда със застроена площ 99 кв. м., сграда със застроена площ 62 кв. м. и сграда със застроена площ от 20 кв. м., ведно с построената сграда в УПИ XII-641 със застроена площ 92 кв. м., както и ведно с построената в УПИ XIII-641 сграда със застроена площ 1150 кв.м., построените в УПИ XIV-641 сграда със застроена площ от 340 кв. м. и сграда със застроена площ от 142 кв. м. и построените в УПИ XV-641 сграда с РЗП от 214 кв. м. и сграда със застроена площ от 45 кв. м. между съсобствениците при квоти, както следва:

- 20% ид. ч. за „Росвик“ ООД;
- 23.50% ид. ч. за „Златен шанс 2004“ ООД;
- 16.33 % ид. ч. за Д. П. Д.;
- 23.67% ид. ч. за ЕТ „Д. – Й.Тр.“;
- 2.5% ид. ч. за КР. В. Б.;
- 2.5% ид. ч. за Т.В. Б.а;
- 10% ид. ч. за АНТ. Г. КР.;

- 1.5% ид. ч. за Г. С. Х., на основание чл. 34, ал. 1 ЗС, като на основание чл. 537, ал. 2 ГПК е отменен и констативен нотариален акт № 35, т. VIII, рег.

№ 6367, дело № 1147/2006 г. на нотариус Зоя Аврамова, рег. № 333 на НК, с район ПРС.

В хода на производството след постановяване, но преди влизане в сила на решението по допускане на делбата, съделителят Г. С. Х., е прехвърлил своите 1,5 % ид. ч. на съделителя „Росвик” ООД, което е обективизирано в нот. акт № 102, том I, рег. № 981, дело № 94 от 17.02.2016 г. на нотариус И.К., рег. № 225 на НК. Впоследствие, в хода на производството след влизане в сила на решението по допускане на делбата, съделителите КР. В. Б. и Т.В. Б.а, също са прехвърлили на „Росвик” ООД, своите общо 5 % ид. ч. от делбеното имущество, за което е съставен и нот. акт № 59, том VI, рег. № 6445, дело № 946 от 22.12.2017 г. на нотариус И.К..

До края на първото съдебно заседание, „Росвик” ООД и АНТ. Г. КР. са предявили претенции по сметки, които са приети от съда за съвместно разглеждане в същото съдебно заседание, както следва:

В молба от 28.06.2017 г. „Росвик” ООД, посочва, че след придобиването на 20% ид. ч. от имота чрез постановление за възлагане от 11.12.2012 г. ползва застроената реална част от 318 кв. м. от УПИ XIII-641 с площ от 1170 кв. м. и реална част със същата площ от 318 кв. м. от построената в имота едноетажна сграда с площ 1150 кв. м., като твърди, че останалата част от УПИ XIII-641 и сградата върху него се ползва от ответника „Златен шанс 2004” ООД. Заявява претенция по сметки по чл. 346 ГПК за заплащане на сумата в общ размер на 39250 лева, представляваща стойността на извършени от дружеството разходи за процесния имот в частта, съответстваща на УПИ XIII-641 с площ 1170 кв. м. и находящата се в него сграда от 1150 кв. м., довели до увеличаване на неговата стойност, извършени в периода 2013 г. – 2014 г. и подробно индивидуализирани по пера и размери в депозираната от страната молба, както следва: очукване на стара мазилка - 2013 г., /стени 607 кв. м. - общо 2 495 лева; таван 318 кв. м. - 4.11 лева кв. м. – общо 1307 лева/, мазилка таван - 38 кв. м. - 13.48 лева - общо 512 лева – 2013 г.; мазилка стени - 607 кв. м. - 13.48 лева - общо 8 182 лева – 2013 г.; зидария /преградни стени/ - 2013 г. – 182.90 лева кв.м. – 43.71 ед. цена – общо 7 995 лева – 2013/2014 г., окачени тавани тип „Армстронг” - 2014 г. – 280 кв. м. – 18.18 лева ед. цена – общо 5 090 лева; кофраж плоча - 2014 г. – 46 кв. м. – 20.76 лева кв.м. – общо 954 лева, армировка - 2014 г. – 460 кв. м. – 19 лева кв. м. – общо 874 лева; полагане бетон – 2014 г. – 4.5 куб.м. – 170 лева ед. цена – общо 1 230 лева; облицовка фаянс стени – 2014 г. – 40 кв. м. – 34.29 лева ед. цена – общо 1 837 лева; настилка теракот под – 2014 г. – 56 кв. м. – 38.64 лева ед. цена – общо 2 164 лева, ремонт ел. инсталация – 2014 г. /материали – 2 250 лева; труд – 1 300 лева/, ремонт ВиК инсталация – 2014 г. /материали – 1 460 лева, труд – 720 лева/, подмяна дограма – 2014 г. /единични врати алуминиеви – 5 броя – 220 лева ед. цена – общо 1 100 лева; двойни врати алуминиеви – 3 броя – 750 лева ед. цена – общо 2 250 лева; стълбище вътрешно – 2014 г. – 1 965 лева; подмяна прозорци – 2014 г. – големи – 2/2 -3 броя -380 лева ед. цена – общо 1 140 лева; малки – 1.30/1.50 – 5 броя – 230 лева ед. цена – общо 1 150 лева/,

ремонт покрив – 2013 г. /тенекеджийски услуги – 60 кв. м. – 1 500 лева; конструкция – 3.5 куб. м. - 470.92 лева ед. цена – общо 1 648 лева/ и подмяна керемиди – 33 кв. м. – 26.57 лева ед. цена – общо 877 лева. Сочи, че общо извършените разходи били в размер на 50 000 лева, от която сума заявява претенция от всеки от ответниците съобразно квотата му на съсобственост, както следва:

- 11 750 лева от „Златен шанс 2004” ООД;
- 8165 лева от Д. П. Д.;
- 11 835 лева от ЕТ „Д. – Й.Тр.”;
- 1250 лева от КР. В. Б.;
- 1250 лева от Т.В. Б.а;
- 5000 лева от АНТ. Г. КР..

В молба от 20.02.2018 г., „Росвик“ ООД, заявява, че след извършеното прехвърляне ищцовото дружество притежава общо 26.5% ид. ч. от делбения имот. Моли да бъде допуснато изменение на предявените претенции по сметки за стойността на извършените подобрения, чрез увеличение на размера от общо 39 250 лева на 51 697 лева или увеличение в общ размер на 12 447 лева, като претендира спрямо отделните съделители според квотата им на съсобственост, както следва: „Златен шанс 2004” ООД – 15 476 лева, Д. П. Д. – 10 754 лева, ЕТ „Д. – Й.Тр.” – 15 587 лева, КР. В. Б. – 1 646 лева, Т.В. Б.а – 1 646 лева, АНТ. Г. КР. – 6 585 лева.

Претенцията е оспорена от съделителите „Златен шанс 2004” ООД, Д. П. Д. и АНТ. Г. КР. като неоснователна.

С молба от 28.06.2017 г., съделителят АНТ. Г. КР., предявява претенция срещу ползвателите на делбения имот за заплащане на обезщетение за ползване от 5000 лева за последните пет години. В молбата се заявява, че никой от съсобствениците и ползвателите на имота не е уведомявал К. за действия, извършени с имота, както и че той не е давал съгласие за разпореждане с части на общия имот. В уточнение на претенция, сочи, че заявената претенция е както следва:

- „Росвик“ ЕООД -21,5% или 1 194,54 лева;
- „Златен шанс 2004“ ООД - 23,5% или 1 305,66 лева;
- Д.Д. - 16,33% или 907,29 лева;
- ЕТ „Д.“ - Й.Тр.” - 23,67% или 1315,11 лева;
- К.Б. - 2,5% или 138,90 лева;
- Т. Б.а - 2,5% или 138,90 лева.

В друга уточнителна молба от 28.09.2017 г., А.К. е посочил, че лицата, срещу които е насочил претенцията си за обезщетение са тези, които ползват имотите, както следва:

- „Росвик” ООД - ползва УПИ XIII – 641, не знае откога ползва имота, но и до настоящ момент ползва имота, лично и чрез трети лица;

- „Златен шанс 2004“ ООД - ползва УПИ XIII – 641, 1998 г. – ползвали имота като наематели, като разбрал, че същите го ползват и до настоящ момент;

- Димитър П. Д. - ползва УПИ VI – 641, ползвал имота от 1998 г. и до настоящия момент;

- ЕТ „Д. - Й.Тр.“ - ползва УПИ XIV – 641, не знае откога ползва имота, но счита, че го ползва и към настоящия момент;

- К.Б. и Т. Б.а - ползват УПИ XII - 641 от 1999 г. и до настоящия момент лично и чрез трети лица.

Посочва, че претенцията му в общ размер на 5 000 лева, касае обезщетение за ползване за периода м. IX. 2012 г. - м. IX. 2017 г. Излага доводи, че не е уведомяван и не се е съгласявал за извършването на СМР от страна на „Росвик“ ООД, както за отдаването под наем от страна на този съделител на три обекта - ЕКОНТ, Мебелна къща, железария. Сочил не бил допускан до имота и от „Златен шанс 2004“ ООД, който без негово съгласие извършил разбиване на стена и обособили излаз на ул. „Генерал Манзей“, като използвали имота за производство и търговия на тапети. Твърди, че Д.Д. започнал изграждането върху съществуваща постройка, като до тази част на УПИ А.К. нямал достъп. Сочил, че ЕТ „Д. - Й.Тр.“ извършила пълно преустройство на съществуваща сграда в УПИ XIV, която се използвала за склад и търговия на напитки. Излага доводи, че К.Б. и Т. Б.а еднолично ползвали УПИ XII, като го отдавали под наем. Сочил, че е ходил в гр. Провадия поне два пъти в годината, винаги минавал покрай имота и правил опити да влезе и се интересувал от трети лица за имота и неговото състояние. Твърди, че за извършените подобрения „Росвик“ ООД разбрал едва по време на производството.

В хода на производството във втора фаза на делбата е починал съделителят Д. П. Д., като на негово място са конституирани Т. Д. ИЛ. СВ. Д. П..

Предмет на настоящото производство са единствено частите на първоинстанционното решение, които са посочени изрично от страна на въззивниците в двете депозирани въззивни жалби. Ето защо, първоинстанционното решение е влязло в законна сила по отношение на способа на извършване на делбата, по повод на исканията по чл. 344, ал. 2 ГПК, в прекратителните си части, както и в отхвърлителните и осъдителните части, касаещи претенцията по чл. 61, ал. 2 ЗС спрямо останалите страни, изключая осъждането на „Златен шанс 2004“ ЕООД.

Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбите и отговорите и като взе предвид, събрания и приобщен по дело доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установени следните фактически положения:

В производството са представени, нотариален акт № 102, том I, рег. № 981, дело № 94 от 17.02.2016 г. на нотариус И.К., по силата, на който съделителят Г. С. Х. продава на съделителя „Росвик” ООД собствените си 1.50% ид. ч. от делбения имот. По силата на друг нотариален акт № 59, том VI, рег. № 6445, дело № 946 от 22.12.2017 г. на нотариус И.К., рег. № 225 на НК, съделителите КР. В. Б. и Т.В. Б.а продават на „Росвик” ООД собствените си общо 5% ид. ч. от делбения имот.

Видно от съдържанието на представения договор за СМР от 1.06.2013 г., се установява, че „Росвик” ООД възлага на „Строителство и ремонт 09” ЕООД, ЕИК 200878669, извършването на СМР на търговски обект, находящ се в гр. Провадия, ул. „Средна гора” № 7 и ул. „Ген. Манзей” № 1, срещу заплащането на възнаграждение от 48 605 лева и срок за изпълнение – три месеца. Съгласно чл. 4, ал. 1 от договора възложителят заплаща на изпълнителя извършените СМР на два етапа: авансово при подписване на договора - 30% или 14 500 лева и окончателно плащане след представяне на фактура и подписан протокол.

В отговор на поставените въпроси от страна на съда по чл. 176 ГПК, страните са посочил следното:

С молба от 28.09.2017 г. съделителят А.К., посочва, че от 1997 г. до 20.09.2017 г., включително, не ползва никакви реални части от допуснатия до делба имот, че за извършените ремонтни дейности е разбрал по време на настоящия процес.

В становище от 17.10.2017 г. Т.В. Б.а, заявява, че не ползва никакви части от допуснатия до делба имот, че живее от дълги години в чужбина и няма представа кога и дали са извършвани някакви ремонтни дейности в имота, както и че не може да уточни дали имота чрез съсобственика си К.Б..

На 1.11.2017 г. Д. П. Д., депозира молба, в която посочва, че владее имот парцел VI – 641, който съответствал на квотата му в съсобствеността. Посочва, че първоначално ползвал имота, но поради преклонната си възраст, вече не го ползва. Сочи, че не знае кога са извършени подобренията, както и че не е давал съгласието си за тях.

С молба от 1.11.2017 г. ЕТ „Д. – Й.Тр.” заявява, че не ползва процесния имот от години, както и че не знае за извършение подобрения.

В молба, депозирана на 2.11.2017 г. от „Росвик” ООД, се излагат доводи, че дружеството ползва реална част от 318 кв. м. от УПИ XIII – 641 с обща площ от 1170 кв. м., както и сградата с площ от 318 кв. м., построена върху тази реална част. Твърди, че останалата реална част от УПИ XIII – 641 с площ от 852 кв. м. и постройката върху нея се ползват от „Златен шанс 2004” ООД.. Сочи, че 1/. УПИ VI - 641 с площ от 600 кв. м., ведно с построената в имота сгради се ползват от Д. П. Д., 2/. УПИ XV- 641 с площ от 400 кв. м., ведно с построената в него сгради не се ползва от който и да е съделител или от трето лице, 3/. УПИ XIV- 641 с площ от 820 кв. м., ведно с построената в

него сгради се ползва от ЕТ „Д. – Й.Тр.“, 4/. УПИ XII - 641 с площ от 350 кв. м. се ползва общо от К.Б. и Т. Б.а. Излага доводи, че претендира сумата в общ размер на 39 250 лева, която представлява разходи за увеличаване на стойността на съсобствения имот, по реда на чл. 30, ал. 3 ЗС.

В молба от 2.11.2017 г. КР. В. Б., сочи, че ползва 350 кв. м. от дворно място, съставляващо УПИ XII – 641 в гр. Провадия от 1996 г.

Твърденията в молбите на Т. Б.а и ЕТ „Д. – Й.Тр.“ са оспорени от „Росвик“ ООД, а последните – и от ответника К..

С определение № 706 от 21.02.2022 г., постановено по настоящото дело е оставена без движение приетата за съвместно разглеждане претенция по сметки /уточнена в о. с. з. от 20.09.2017 г. с молба от 11.09.2017 г. – л. 459 от делото на ПРС, както и с молба с вх. № 5020/28.09.2017 г. – л. 477 от делото на ПРС/, депозирана от АНТ. Г. КР. за заплащане на обезщетение за ползване на общия имот за уточняване на твърденията, че недвижимите имоти се ползват от „Росвик“ ООД, от КР. В. Б. и от Т.В. Б.а, лично и чрез трети лица. В производството, не е изяснено лично изцяло ли тези съделители са използвали УПИ № XIII-641 и УПИ № XII-641, респ. ако не са- каква част от тях или изцяло използването е било предоставено на трети лица.

Съобразно дадените указания от страна на въззивния съд, А.К. е посочил, че съделителят „Росвик“ ЕООД използва цех за тапети с обща площ от 850 кв. м., както и три магазина-с обща площ от 320 кв. м., които отдава под наем и представляват офис на „ЕКОНТ“ – с площ 130 кв. м., магазин за продажба на мебели – 150 кв. м. и магазин за крепежни елементи – 40 кв. м. Посочил е, че за трите магазина „Росвик“ ЕООД е сключил договори за наем с трети лица, различни от съделителите през процесния период от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г. По отношение на съделителя К.Б., пояснява, че е отдал под наем на трети лица работилница с метална конструкция с площ от 120 кв. м., която съделителят е изградил на мястото на съборената през 2012 г. сграда, нахождаща се в процесния ПИ. По отношение на съделителя Т. Б.а уточнява, че е използвала работилница с метална конструкция с площ от 120 кв. м., която съделителят е изградил на мястото на съборената през 2012 г., нахождаща се в процесния ПИ. В депозираната си молба А.К. е пояснил, че от претендира заплащането на граждански плодове от тези съделители, като на основание чл. 190 ГПК, моли същите да бъдат задължени да представят сключените от същите договори за наем с трети лица за процесния период от време, доколкото е в невъзможност да ги индивидуализира.

Настоящият съдебен състав, намира, че с оглед на дадените уточнения, претенцията на А.К. спрямо „Росвик“ ООД, Т. Б.а и К.Б. касае обезщетение по чл. 30, ал. 3 ЗС, съответстващо на притежавана от същия ид. ч. в съсобствените имоти, пропорционално на размера на получаваните от съделителите „Росвик“ ООД, К.Б. и Т. Б.а, граждански плодове от сключените от същите договори за наем с трети лица.

Във въззивното производство към доказателствения материал по делото е приобщен договор за наем от 15.01.2014 г., сключен между „Еконт Експрес“ ООД и наемодателя „Росвик“ ООД за период до 15.01.2015 г. с предмет използване на недвижим имот, обект с площ от 100 кв. м., находящ се в гр. Провадия, ул. „Генерал Манзей“ № 1 срещу заплащане на месечен наем в размер на 500 лева без ДДС. Състоянието на имота към момента на предаването се установява от приложения заверен препис на приемо-предавателния протокол от 16.11.2012 г. Неразделна част от договора за наем е и представения анекс към същия от 10.03.2017 г., в който страните са променили наемната цена на 550 лева без ДДС, считано от 1.04.2017 г.

В първоинстанционното производство е назначена, основна и допълнителна СТЕ, изготвени от вещо лице К.В.. Същите са оспорени от съделитетелите „Златен шанс 2004“ и А.К., и не съответстват на останалия събран доказателствен материал, доколкото не са съобразени с влязлото в сила решение за поправка на очевидна фактическа грешка. Ето защо, допълнителното заключение следва да се кредитира, единствено в частта за определяне на средномесечния наем, изчислен както следва: 1/. УПИ XV – 84 лева/месец, 2/. УПИ VI – 178 лева/месец, 3/. УПИ XIV – 172 лева/месец, 4/. сграда в УПИ XIV – 250 лева/месец, 5/. УПИ XII – 126 лева/месец, 6/. сграда в УПИ XIII: - магазини с площ 320 кв. м. – 1162 лева/месец, - производствена сграда с площ 850 кв. м. – 1 115 лева/месец. Експертът е посочил, че доколкото самото УПИ XIII е застроено за него не е определяна отделно стойност за наем, както и че наемите за сградата в УПИ XIII е възможно да бъдат получавани след извършването на основния ѝ ремонт.

От заключението на повторната СТЕ, което е обективно, компетентно дадено и съответства на останалия събран доказателствен материал, се установява, че пазарната стойност на ПИ № 641 с площ от 3340 кв. м. е 116 000 лева, а общата стойност на съществуващите сгради в имот 641 – 46 860 лева. Общата стойност на земя и сгради в ПИ № 641 възлиза на 162 850 лева /без извършените подобрения в сградите, находящи се в УПИ XIII – 641. По вариант № 1 стойността на формираните дялове в ПИ № 641, са в приложение № 3 и са следните: дял I - УПИ VI: 16.33% ид. ч. – Д.Д. - 23 149 лева; дял II – УПИ XV: 10% ид. ч. – А.К. - 13 892 лева; дял III – УПИ XIV: 23.67% ид. ч. – ЕТ „Д. – Й.Тр.“ - 35 679; дял IV – УПИ XIII /част/: 23.50% ид. ч. – „Златен шанс 2004“ ООД - 56 650 лева; дял V – УПИ XIII /част/ и УПИ - XII: 21.50% ид. части – „Росвик“ ООД, 2.5% ид. ч. – К.Б. и 2.5% Т. Б.а – общо 33 479 лева. Направени са и изчисления за уравняване по този вариант, както следва: дял I: за получаване – 3 444 лева; дял II: за получаване 2 393 лева; дял III: за получаване – 2 868 лева; дял IV: за плащане – 18 380 лева; дял V: „Росвик“ ООД за получаване 1534 лева и Т. и К.Б.и за получаване всеки от 4 071 лева.

Разпределението на общата стойност – земя и сгради, по вариант I, с подобрения са, дял I: подобрения - 7526 лева; дял II: подобрения – 4 609 лева; дял III: подобрения - 10909; дял IV: подобрения – 10 830 лева; дял V: „Росвик“ ООД, К.Б. и Т. Б.а –подобрения - 12 214 лева. Експертите са

посочили, че пазарната стойност на извършените подобрения към момента на извършването им е 50 197 лева, а остатъчната стойност е 46 100 лева. Изчислили са, че повишената стойност на имота след извършване на подобренията е 208 950 лева. Изрично в проведеното о. с. з. експертите са посочили, че сумата от 50 197 лева представлява стойността на разходите за извършените подобрения към 2013 г., изчислена на базата на справочници за 2013 г.

Настоящият съдебен състав, кредитира горното заключение в техническата му част като обективно, компетентно дадено, съответстващо на останалия събран доказателствен материал и неоспорено от страните. В останалата част, касаеща подобренията заключението не следва да се кредитира, доколкото е оспорено от страните и е изготвено без вземане предвид на отделните подобрения по пера, вид и размер.

В първоинстанционното производство е назначена и тройната съдебно-оценителна експертиза. От заключението, по която се установява следното: пазарната стойност на ПИ № 641 е 103 866 лева, от която пазарната стойност УПИ VI - 18 659 лева; УПИ XV- 12 439 лева; УПИ XIV - 25 500 лева; УПИ XII - 10 884 лева и УПИ XIII-36 384 лева. Пазарната стойност на сградите в обособените УПИ е в общ размер на 44 000 лева, без да са взети предвид подобренията, от която сградите в УПИ VI – 2 251 лева; в УПИ XIII – 33 256 лева; в УПИ XIV – 6 860 лева; в УПИ XV – 1 633 лева и в УПИ XII – 0 лева /сградата е съборена/. Експертите са изчислили, че пазарната стойност на делбените имоти за земя и сгради е 147 866 лева, от която УПИ VI е 20 910 лева; УПИ XIII – 69 640 лева; УПИ XIV – 32 360 лева; УПИ XV – 14 072 лева и УПИ XII – 10 844 лева. Изчислили са обезщетението за ползване на делбения имот за периода от м. IX.2012 г. до м. IX.2017 г., в общ размер на 46 185 лева /като 10 % - 4 618 лева/. Вещите лица са изчислили, че разходите за подобренията към 2013 г. са 38 754 лева, включващи очукване на стара мазилка, варова мазилка по тавани и тухлени стени, тухлена зидария, бетон, кофраж, армировка, облицовка с фаянс, настилка с теракотени плочи, тенекеджийски работи по покрив, алуминиеви врати, стъклопакет, ремонт конструкция, покриване в битумна хидроизолация, подмяна на керемиди, ПВЦ дограма, ВиК, ел. мрежа, окачен таван тип „Армстронг“ и метална стълба. Посочили са, че увеличената стойност на имота следствие на подобренията на „Росвик“ ООД е 36 616 лева, като общата стойност на имота – дворно място и сгради с подобренията, е 184 482 лева.

В първоинстанционното производство е постъпило, становище от главния архитект на община Провадия от 30.12.2019 г. за поделяемостта на имотите по вариант I и вариант II от заключението, с указание за внасяне проект за изменение на действащия план за регулация за допускане и одобряване от кмета на община Провадия по реда на чл. 201 ЗУТ.

На 13.11.2019 г. от „Росвик“ ООД е представено предложение за изменение на ПУП, който е приет в съдебно заседание на 10.12.2019 г. В

писмо вх. № 7874/30.12.2019 г. главният архитект на община Провадия е изразил становище, че имотите на съдебна делба могат да бъдат обособени съгласно СТЕ, като във връзка с изискванията на чл. 201 ЗУТ собствениците на имоти следва да внесат проект за изменение на действащия план за регулация.

В производството към доказателствения материал са приети заповед № 467/23.02.2021 г. на кмета на община Провадия, с която е одобрен ПУП – ПРЗ и РУП за свързано застрояване в обхват УПИ I - 642, 643; XII – 641; XIII – 641 и XIV-641 в кв. 20б по плана на града, с който се променя вътрешнорегулационната граница между УПИ XII – 641 и УПИ XIII – 641 във връзка с влязло в сила съдебно решение и се образуват два нови УПИ XVI – 641 „за търговия, жилища, офиси и автосервиз“, УПИ XVII – 641 „за цех за тапети“ и УПИ XIV-641 „за автосервиз и дърводелски цех“, запазва се устройствената зона Жм и се определя устройствения режим, начин и характер на застрояване; Акт № 54 относно проучване на одобрен ПУП – ПРЗ и РУП, както и ПУП – ПРЗ и обяснителна записка към него.

В първоинстанционното производство е назначена съдебно-техническа и оценителна експертиза, доколкото след изменението на ПУП, два от имотите са с променена площ и граници, заключението, по която съдът кредитира като обективно, компетентно дадено, съответстващо на останалия събран доказателствен материал, съобразено с актуалните оценки на имотите и неоспорено от страните. От същото се установява, че пазарната стойност на земята е 93 242 лева, от която: УПИ VI – 16 750 лева; УПИ XV – 11 167 лева; УПИ XIV – 22 892 лева; УПИ XVII - 23 785 лева и УПИ XVI - 18 648 лева. Експертът е изчислил, че общата пазарна стойност на сградите е 72 556 лева, от която: УПИ VI – 1 893 лева; УПИ XV – 1414 лева; УПИ XIV – 6 452 лева; УПИ XVII – 25 117 лева и УПИ XVI – 37680 лева, както и че общата стойност на земята и сградите е 165 798 лева, от която: УПИ VI – 18 643 лева; УПИ XV – 12 581 лева; УПИ XIV – 29 344 лева; УПИ XVII – 48 902 лева и УПИ XVI – 56 328 лева.

Във въззивното производство е назначена съдебно-счетоводна експертиза, заключението, по която съдът кредитира като обективно, компетентно дадено, съответстващо на останалия събран доказателствен материал и неоспорено от страните. От същото се установява, че по отношение на Т. Б.а няма данни за подавани декларации по чл. 50 ЗДДФЛ за 2012 г. – до 2017 г. За К.Б. е посочено, че не са налични декларации за 2012 г., като са декларирани доходи за 2013 г. – 2017 г. от наем в брутен размер на 39 000 лева с наемател „Айлис“ ЕООД, с посочен адрес единствено за 2013 г., а именно: търговско помещение на ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 7. Експертът е констатирал, че за „Росвик“ ООД не са отчетени приходи от договори за наем за периода от 2012 г. до 2013 г., както и че такива са налични за периода от 1.02.2014 г. до 30.06.2017 г. в общ размер на 30300 лева, получени от наеми с „Хаус Нл“ ЕООД, „Еконт Експрес“ ЕООД и „ПМЖ“ ЕООД. Вещото лице в о. с. з. е посочило, че от счетоводството на

„Росвик“ ООД са му предоставили данни за получавани наеми за периода м. април – м. юни 2017 г. в общ размер на 400 лева, които не фигурират в таблиците, но са включени в коригираното заключение на вещото лице.

В първоинстанционното производство са събрани гласни доказателствени средства, посредством разпит на свидетелите Ив.Д.Г. и М.Ахм.А..

От свидетелските показания на свидетеля Ив.Г., се установява, че управителят на „Росвик“ ООД е направил основен ремонт, който обхващал – покриви, стени, врати, инсталации, тавани. Излага, че се занимава със строителство и е участвал в носенето на материали – основно пясък, през 2013 – 2014 г., лично е разширявал входните врати, сменил лично дограмата. Сочи, че с помощта на управителя са монтирали окачени тавани, поставили осветителни тела, боядисвали вътре, ремонтирали покрива, който течал, сложили керемиди, ламарини и улуци. Споделя, че не е имал сключен договор, като възнаграждението му се заплащало на ръка. Твърди, че не е част, нито представляващ фирма „Строителство и ремонт 09“ ЕООД. Сочи, че материалите купувал управителят на дружество, че имало и други работници. Споделя, че пясъкът бил навън, пречел на пешеходците, на движението на автомобилите, като имало възражения за това. Сочи, че никой от другите съсобственици не му е казвал нищо. Мисли, че този един месец, през който е работил, е бил през 2013 г., но не си спомня точно датата.

От показанията на свидетеля М.А. се установява, че преди 3- 4 години управителят –Ж. направил ремонт. Споделя, че лично е участвал ремонта, със зидария, кофраж, полагане на бетон, арматура, мазилка, изчукване, боядисване с латекс, слагали теракота и подови настилки. Твърди, че никой не е идвал да възражава, че правят ремонти. Споделя, че Ж. му е заплащал на ръка, както и че ремонтът продължил около 5-6 месеца. Мисли, че към момента на ремонта не е бил част от „Строителство и ремонт 09“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд достигна до следните правни изводи:

Съобразно служебно извършената проверка по чл. 269 ГПК, съдът намира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, като при преценка за правилността му следва да се съобразят посочените в жалбите оплаквания.

Предметът на настоящото производство е очертан от петитумите на депозираните две въззивни жалби.

По повод оплакванията във връзка с уравниване на дела на „Златен шанс 2004“ ООД, настоящият съдебен състав намира следното:

С първоинстанционното решение е поставен в дял в полза на „Златен шанс 2004“ ООД, дял IV от вариант I от заключението на вещи лица Х. и Анг., а именно: част от УПИ XIII – 641, а по одобрен ПУП – ПРЗ и РУП – новообразуван УПИ XVII – 641, с площ 852 кв. м., в което е включена част от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ Х – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда със застроена площ от 850 кв. м., с пазарна стойност на този дял – 48 902 лева. В тази част решението не е обжалвано, поради което същото е влязло в законна сила.

Предмет на проверка в настоящото производство са оплакванията по повод на оценката на недвижимия имот, респ. частите, в които въззивникът е осъден да заплати на останалите съделители суми за уравняване на дяловете им.

При преценка на стойността на дяловете, респ. на земята и на находящите се върху същата сгради, следва да бъде ценено заключението по единичната съдебно-техническа и оценителна експертиза на вещото лице Баева /л. 973 от делото на ПРС/ доколкото последното е изготвено след приемането на ПУП и е съобразено с промяната на площта и границите на имотите, включени в различните дялове. Съобразно същото новообразуваният УПИ XVII – 641, с площ 852 кв. м., „за цех за тапети“ е с пазарна стойност от 23 785 лева за земята и 25 117 лева за сградата в същия, в състоянието, в което се намира. Експертът е определил, че общата стойност на земята и сградата за този дял възлиза на 48 902 лева, както и че общата стойност на дворното място и всички сгради е 165 798 лева.

Съобразно притежаваните квоти върху делбените имоти, стойността на дяловете на съделителите в съсобствеността е както следва: „Росвик“ ООД - 43 936.47 лева /26.50% ид. ч./; Т. Д. ИЛ. и СВ. Д. П. по 13 537.40 лева или общо 27 074.81 лева /по 8.165 % ид. ч. на всеки или общо - 16.33% ид. ч./; АНТ. Г. КР. – 16 579.80 лева /10% ид. ч./; ЕТ „Д. Й.Тр.“ - 39 244.39 лева /23.67% ид. ч./; „Златен шанс 2004“ ООД - 38 962.53 лева /23.50% ид. ч./. Ето защо, след като по искане на „Златен шанс 2004“ ООД му е поставен в дял, на стойност от 48 902 лева, надвишаваща дела му от 38 962.53 лева, то следва да се приеме, че същият дължи уравняване на дяловете на останалите за сумата от 9 939.47 лева. Същата следва да бъде разпределена между останалите съделители, съобразно притежаваните от тях квоти, по следния начин: Т. Д. ИЛ. – 1 623.12 лева за получаване, СВ. Д. П. – 1 623.12 лева за получаване, АНТ. Г. КР. – 1 987,89 лева за получаване, ЕТ „Д. –Й.Тр.“ – 4 705.35 лева за получаване.

Настоящият съдебен състав намира, че стойността на дела на съделителя представлява единство между поземления имот и построените в същия сгради. Ето защо, не следва да бъдат кредитирани доводите на въззивника, че при определяне стойността на дела не следва да бъдат вземани

предвид стойността на сградите, а само на земята, доколкото всеки един съделител е подобрявал сградата, която фактически е използвал.

В допълнение на горното, следва да бъде посочено, че за „Златен шанс 2004“ ООД е съществувала възможността в законопредвидените срокове да заяви претенция спрямо останалите съделители за заплащане на стойността на сторените подобрения от страна на дружеството, довели до увеличаване на сграда, част от делбената маса, която му е поставена в дял. Ето защо, при липсата на подобна претенция, съдът не би могъл да кредитира доводите в насока за увеличаване на стойността на сградата от страна на съделителя, в чийто дял тя е поставена, респ. за увеличаване на стойността на дела, следствие на това, довело до увеличаване на сумите, които следва да бъдат заплатени от този съделител за уравниване на дяловете на останалите съделители.

По повод на оплакванията на въззивника „Златен шанс 2004“ ООД по повод на претендираните подобрения от страна на „Росвик“ ООД, настоящият съдебен състав намира следното:

В първоинстанционното производство от страна на съделителя „Росвик“ ООД е заявената претенция за извършени подобрения в периода 2013 – 2014 г. на обща стойност от 51 697 лева, за осъждане на „Златен шанс 2004“ ООД да заплати сумата от 15 476 лева, Д.Д., респ. неговите наследници – сумата в размер на 10 754 лева, ЕТ „Д. – Й.Тр.“ – сумата в размер на 15 587 лева.

Предмет на проверка в настоящото производство е единствено осъдителната част на първоинстанционното решение, с което е осъден „Златен шанс 2004“ ООД да заплати на „Росвик“ ООД сумата от 8 604,76 лева, на основание чл. 61, ал. 2 ЗЗД.

Основните оплаквания във въззивната жалба касаят, липсата на доказателства за реалната направа на подобренията, съответно извършването им без съгласие и при противопоставяне на дружеството, както и дали работата е била предприета уместно.

Защитата на правата на съсобственик, направил разноски в съсобствен имот, без съгласието на останалите съсобственици, следва да бъдат разрешени по правила за водене на чужда работа без пълномощие по чл. 60 и следващи от ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 2 ЗЗД ако работата е била предприета и в собствен интерес /каквото безспорно е настоящият случай/, заинтересуваният отговаря само до размера на обогатяването му, като ако някой е предприел чужда работа въпреки волята на заинтересувания, последният отговаря по правилата за неоснователното обогатяване /по аргумент от чл. 61, ал. 3 ЗЗД/. В тази насока е относимата съдебна практика, в която се възприема, че отговорността на останалите съсобственици се ограничава до по-малката сума между стойността на направените разходи и

увеличената стойност на съсобствения имот вследствие на подобренията /така ТР № 85 от 2.12.1968 г., ОСГК на ВС, ППВС № 6 от 1974 г., решение № 238 от 19.08.2013 г. по гр. д. № 1012/2012 г. на ВКС/. В последното решение се приема, че ако някой от съсобствениците подобри общата вещ без съгласието на останалите съсобственици, съгласно чл. 61, ал. 2 ЗЗД, той може да претендира от тях само съответната част от направените разходи до размера на обогатяването, и то ако работата е била предприета уместно. В случай, че общата вещ е подобрена против волята на останалите съсобственици, те отговарят по правилата на чл. 59 ЗЗД, които съвпадат с тези по чл. 61, ал. 2 ЗЗД.

В производството не се оспорва обстоятелството, че разходите за ремонта са извършени без съгласието на „Златен шанс 2004“ ООД. Оспорва се при извършването им да не е било налице противопоставяне от страна на останалите съсобственици.

От свидетелските показания на свидетелите Ив.Г. и М.А., се установява, че същите са участвали при извършването на ремонтните дейности, като твърдят, че никой от другите съсобственици не е идвал да възразява, че правят ремонти. Също така следва да бъдат съобразени и показанията на свидетеля Г. в частта, в която е посочил, че от останалите съсобственици познава само „Златен шанс 2004“ ООД, което дружество осъществява дейност в една от сградите в недвижимия имот за производство на тапети. Отделно от това, в първоинстанционното производство след връчване на препис от претенцията за заплащане на подобрения, от страна на „Златен шанс 2004“ ООД не е изразено изрично противопоставяне със същите. Ето защо, следва да се приеме, че в производството, не се доказва наличието на изрично противопоставяне от страна на „Златен шанс 2004“ ООД доведено до знанието на „Росвик“ ООД по повод на извършваните подобрения. Затова не следва да бъдат съобразявани доводите на въззивника за реализирано противопоставяне, респ. за неправилна квалификация на исковата претенция по чл. 61, ал. 2 ЗЗД, доколкото работа е предприета и в собствен интерес

На следващо място, по повод направата на разходите следва да бъде отчетено обстоятелството, че едва в писмените бележки, депозираните пред първоинстанционния съд от страна на „Златен шанс 2004“ ООД са изложени доводи в насока за липсата на реална направа на подобренията. В производството, е представен договор за строително – монтажни работи от 01.06.2013 г., сключен между „Росвик“ ООД и „Строителство и ремонт 09“ ЕООД, за СМР на търговски обект, находящ се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7 и ул. „Ген. Манзей“ № 1. Същият обаче се явява недостатъчен, за да обуслови извод за направата на преценка за реалната направа на СМР, доколкото не са представени други доказателства във връзка с него, разписки за плащания, Акт образец № 19 или други. Същият би могъл да бъде ценен като индиция за намерението на този съсобственик в насока за извършването на подобрения. За направата на разходи във връзка с ремонта са ангажираните свидетелски показанията, посредством разпит на двамата

свидетели, които са последователни, логични и незаинтересовани от изхода на спора и касаят преки впечатления за изнесените от тях данни, доколкото лично са участвали в ремонта. От същите се установява, че съделителят „Росвик“ ООД през 2013 г. – 2014 г. е извършил ремонт на сградата като изрично са посочили, че са носени материали, като са извършвали дейности, за които са получавали заплащане от страна на управителя на „Росвик“ ООД. Свидетелят Г. изрично е уточнил, че след закупуването в сградата е направен основен ремонт, доколкото са сменени покриви, стени, врати, инсталации и тавани. Свидетелят посочва, че е помагал в пренасянето на пясък, разширяване на входните врати, както и че лично е сменял дограмата, осветителните тела, боядисвал е вътре, като с подпомагал управителя на „Росвик“ ООД в дейностите за смяна на керемиди, улуци. Свидетелят А., изрично е посочил, че е правен основен ремонт в сградата, като той самият е правил зидария, кофраж, полагал е бетон, мазилки, подови настилки и е боядисвал с латекс. Изложеното от свидетелите по повод на дейностите, извършвани през 2013 г. – 2014 г., съответстват с тези, описани и в исковата претенция по пера, вид и количество. От заключението по тройната съдебно-оценителна експертиза, неоспорено от страните в тази му част, след извършен оглед на имота са установили наличието на тези подобрения, подробно описани в заключението по пера и стойности, именно в обекта, който се ползва от „Росвик“ ООД. Ето защо, следва да се приеме, че същите, индивидуализирани и в исковата претенция са извършени именно от съделителя „Росвик“ ООД, което не се и оспорва в производството, доколкото както се изясни именно този съсобственик използва сградата, в която са извършени подобренията. Затова наведените твърдения в насока за липсата на доказване на направата на подобренията не следва да бъдат кредитирани.

По повод на размера на подобренията, настоящият съдебен състав цени заключението на вещите лице по тройната съдебно-оценителна експертиза. В същото, експертите са изчислили, че общата стойност на разходите възлиза на 38 754 лева, както и че същите са увеличили стойността на делбения имот с 36 616 лева /л. 789 от делото на ПРС/. Доколкото разходите са довели до увеличаване на стойността на сградата, то следва да се приеме, че същите имат характер на подобрение. Както вече се изясни, доколкото работата е била предприета от съсобственика и в свой интерес, то следва да се съобрази сумата, която е довела до обогатяването на останалите съсобственици – 36 616 лева, която в случая се явява по-малка измежду тази, представляваща сторените разходи от страна на гестора. Ето защо, същата следва да бъде разпределена съобразно притежаваните от съделителите квоти в делбеното имущество, като за „Златен шанс 2004“ ООД /23,50% от 36 616 лева/ възлиза на сумата в размер на 8 604.76 лева.

Вън от горното и само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че не следва да бъдат кредитирани доводите в насока за липсата на уместност при воденето на работата. При преценката дали работата е била предприета уместно е достатъчно изграденото обективно да е в състояние за ползването

му по предназначение и да съответства на нормативните изисквания - това означава, че чуждата работа е уместно предприета и добре водена, което е предпоставка за възникване на задължението на заинтересования на възстанови направените от гестора разходи. В случая, следва да се приеме, че извършените подобрения са били, както в интерес на „Росвик“ ООД, така и в интерес на останалите съсобственици, вкл. и „Златен шанс 2004“ ООД, поради това, че съсобствената сграда е била в лошо състояние и се нуждаела от пълен ремонт, за да бъде годна за използването ѝ.

С оглед на горното, предявената претенция по реда на чл. 346 ГПК с основание чл. 61, ал. 2 ЗЗД от страна на „Росвик“ ООД срещу „Златен шанс 2004“ ООД се явява основателна до размера на сумата от 8 604.76 лева.

По повод на претенциите на съделителя АНТ. Г. КР. за заплащане на обезщетение, настоящият съдебен състав намира следното:

Съделителят А.К. е предявил претенции срещу ползвателите на делбения имот за заплащане на обезщетение за ползване на общия имот в размер на 5 000 лева за последните пет години. Размерите на обезщетенията са както следва: „Росвик“ ООД – 1 194,54 лева, „Златен шанс 2004“ ООД-1 305,66 лева, Д.Д. 907,29 лева, ЕТ „Д. - Й.Тр.“ – 1 315,11 лева, К.Б. - 138,90 лева и Т. Б.а- 138,90 лева. Всички претенции са заявени за периода от м. IX. 2012 г. до 28.06.2017 г. - датата на първото по делото с. з. във втора фаза на делбата, доколкото не е обжалвано първоинстанционното решение в прекратителната част за пълния заявен период до м. IX. 2017 г.

Претенциите спрямо „Златен шанс 2004“ ООД, Д.Д. и ЕТ „Д. - Й.Тр.“ са с правна квалификация по чл. 31, ал. 2 ЗС, доколкото касаят обезщетение на съсобственика, лишен от възможност да ползва част от съсобствения недвижим имот, съответстваща на притежаваната от същия ид. ч.

За уважаване на исквете по чл. 31, ал. 2 ЗС е необходимо да се докаже наличието на съсобственост, лично ползване на съсобствената вещ за претендирания период, лишаване от ползването на другия съсобственик, както и получаването на писмена покана за заплащане на обезщетение.

В задължителните указания на ТР № 7/2012 г., ОСГК на ВКС е прието, че задължението за заплащане на обезщетение от страна на ползващия съсобственик възниква с получаване на писмено поискване от лишения от възможността да ползва общата вещ съсобственик. За уважаване на претенциите е необходимо пълно и главно да се докаже получаването на писмена покана за заплащане на обезщетение, от който момент настъпва и изискуемостта на задължението.

В продължение на горното, следва да се посочи, че не могат да бъдат споделени доводите на въззивника А.К. в насока за получаване на писмена покана от страна на останалите съсобственици. Депозирането на молбата от 28.06.2017 г. /л. 398 от делото на ПРС/ за заплащане на обезщетение за лишаване от ползването, не би могло да обуслови извод за получаването на

писмена покана. Както вече се изясни, получаването на поканата се свързва с настъпване на изискуемостта на задължението, поради което последващото уведомяване на съсобствениците, не представлява настъпване на изискуемостта на претендирано обезщетение за един предхождащ поканата период.

В разглеждания случай, въпреки разпределената доказателствена тежест и дадените указания, от страна на съделителя А.К. не са ангажирани каквито и да е доказателства в насока за изпращането, респ. получаването на покана за заплащане на обезщетение от страна на съсобствениците - „Златен шанс 2004“ ООД, Д.Д. и ЕТ „Д. - Й.Тр.“. Доказателствената тежест за установяване получаването на покана е в тежест на страната, която извлича за себе си изгодни правни последици. В случая, А.К., не проведе пълно и главно доказване, че е отправил, респ. че горепосочените съсобственици са получили покана за заплащане на обезщетение за ползване. При липсата на такова доказване, съдът приема, че твърдените факти не са се осъществили в обективната действителност. Предвид горното, исковете за заплащане на обезщетение спрямо тези съсобственици се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

В допълнение на горното следва да се съобрази също, че от събраните по делото доказателства се установява, че УПИ XV, не е ползван от нито един от тях, поради което А.К. не е бил възпрепятстван да ползва част от съсобствените имоти, съответстваща на притежаваната от същия ид. ч. от тях.

По отношение на претенциите на съделителя А.К. спрямо „Росвик“ ООД в размер на 1194,54 лева Т. Б.а и К.Б. в размер от по 138.90 лева за периода от м. IX. 2012 г. до 28.06.2017 г., настоящият съдебен състав намира следното:

Съобразно дадените указания и уточнения във връзка със същите, във въззивното производство, следва да се приеме, че същите претенции следва да бъдат квалифицирани по чл. 30, ал. 3 ЗС, за заплащане на обезщетение, съответстващо на притежавана от същия ид. ч. в съсобствените имоти, пропорционално на размера на получаваните от съделителите „Росвик“ ООД, К.Б. и Т. Б.а, граждански плодове от сключените от същите договори за наем с трети лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 3 ЗС, всеки от съсобствениците участва в ползата от общата вещ, съразмерно на частта си. Същата хипотеза не касае лично ползване на друг съсобственик, а получаване на ползи от отдаването ѝ под наем. При нея всеки от съсобствениците има право да получи обезщетение съразмерно на неговата част от общата вещ, без да има изискване за предварителна писмена покана.

За уважаването ѝ освен доказването на наличие на съсобственост, следва да се установи, получаването на доход от някой от съсобствениците през исковия период от отдаването на имотите под наем, както и размера на претенцията.

От представения договор за наем от 15.01.2014 г., сключен между „Еконт Експрес“ ООД и наемодателя „Росвик“ ООД за период до 15.01.2015 г. с предмет използване на недвижим имот, обект с площ от 100 кв. м., находящ се в гр. Провадия, ул. „Генерал Манзей“ № 1 се установява уговарянето на месечен наем в размер на 500 лева без ДДС, с увеличена цена на 550 лева без ДДС, считано от 1.04.2017 г. Получените доходи са обследвани от вещото лице при изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, от която се установява, че от „Росвик“ ООД са отчетени приходи от договори за наем единствено за периода от 1.02.2014 г. до 30.06.2017 г. в общ размер на 30300 лева, получени от наеми с „Хаус Нл“ ЕООД, „Еконт Експрес“ ЕООД и „ПМЖ“ ЕООД за обекти, находящи се в гр. Провадия, ул. „Ген. Манзей“ № 1. Доколкото съделителят А.К. притежава 10 % ид. ч. от делбените имоти, то последният би могъл да претендира обезщетение от тази сума в размер съответстващ на притежаваните от същия ид. ч. от делбената маса. В производството, претенцията за заплащане на обезщетение спрямо „Росвик“ ООД е заявена в размер на 1 194,54 лева, поради което същата се явява основателна в пълния заявен размер, поради което искът по чл. 30, ал. 3 ЗС, следва да бъде уважен.

От заключението по назначената в настоящото производство, съдебно-счетоводна експертиза се установява, че по отношение на Т. Б.а няма данни за подавани годишни данъчни декларации по чл. 50 ЗДДФЛ. Отделно от това, А.К. не е представил каквито и да е доказателства по повод на твърденията си за получаване на доходи от наем от страна на този съделител. Ето защо, следва да се приеме, че претенцията по чл. 30, ал. 3 ЗС заявена срещу Т. Б.а е недоказана, поради което се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователна претенцията на А.К. срещу К.Б. за заплащане на обезщетение в размер на получаваните от същия доходи от наем, по чл. 30, ал. 3 ЗС. Този извод следва от обстоятелството, че в производството не са представени доказателства за сключването на договор за наем от страна на К.Б., за някой от съсобствените имоти, респ. за получаването на доходи от същия. Заключението по съдебно-счетоводната експертиза изрично посочва, че за 2012 г. няма данни за подавани декларации по чл. 50 ЗДДФЛ от страна на К.Б.. Също така, следва да се отчете, че декларираните доходи от наем за периода от 2013 г. до 2017 г., не биха могли да се свързват еднозначно с отдаването под наем на някой от съсобствените имоти, предмет на производството на съдебна делба. Този извод следва от обстоятелството, че за периода от 2014 г. до 2017 г. не се съдържат каквито и да е данни относно обекта, който е бил отдаван под наем. Нещо повече, предвид съвпадащия размер на доходите от наем за този период с тези, декларирани за 2013 г., дори да се приеме, че се касае за един и същ обект, находящ се на ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 7, не би могло да се възприеме, че е налице съвпадение с адресите на процесните недвижими имоти. В производството не са представени каквито и да е доказателства, а и

не са наведени твърдения, че делбените имоти, находящи се на ул. „Средна гора“ № 7, част от които са с лице към ул. „Генерал Манзей“ обхващат и обект, находящ се на съвсем различен адрес, а именно находящ се на ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 7. Ето защо, следва да се приеме, че не е доказано получаването на доходи от наем от съсобствените имоти от страна на К.Б., поради което заявената претенция срещу същия се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед на гореизложеното, първоинстанционното решение се явява неправилно в частите, в които са отхвърлени исковете по чл. 31, ал. 2 ЗС спрямо „Росвик“ ООД, КР. В. Б. и Т.В. Б.а и като такава следва да се отмени, като се постанови уважаване на предявения иск по чл. 30, ал. 3 ЗС спрямо „Росвик“ ООД и отхвърляне на исковете по чл. 30, ал. 3 ЗС спрямо Красимир и Т. Б.и, както и правилно в останалите обжалвани части, поради което следва да се потвърди в същите части.

Относно съдебно-деловодните разноски:

Съобразно изхода от спора съдебно-деловодни разноски са дължими в полза на А.К.. Същият претендира заплащането на разноски в общ размер на 1 352,41 лева, от които: 152,41 лева – държавна такса, 400 лева – депозит за ССЕ и 800 лева – адвокатско възнаграждение. По съразмерност, в полза на същия следва да се присъди сумата от **323,09 лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

За настоящото производство, разноски са дължими и в полза на „Росвик“ ООД. Дружеството претендира заплащането на адвокатско възнаграждение и по двете въззивни жалби в общ размер на 1500 лева. Договореното възнаграждение, след съобразяване на материалния интерес и по двете въззивни жалби, не надвишава значително минималния размер на възнаграждението по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Затова и съобразявайки завишената фактическа и правна сложност на спора, както и размера на договореното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на А.К., настоящият съдебен състав намира за неоснователно наведеното възражение за прекомерност от страна на последния. Ето защо, в полза на „Росвик“ ООД по съразмерност са дължими съдебно-деловодни разноски за настоящото производство в размер на **1 423,98 лева**, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

За първоинстанционното производство, в полза на А.К., по съразмерност са дължими съдебно-деловодни разноски в размер на **322.52 лева**, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Воден от изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260054 от 9.07.2021 г., постановено по гр. д. №

665/2013 г. по описа на Районен съд – Провадия, **В ЧАСТИТЕ**, с които са отхвърлени предявените от АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** искове:

- против „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938 за заплащане на сумата от **1 194,54 лева /хиляда сто деветдесет и четири лева и петдесет и четири стотинки/**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XIII - 641, в който са включени 1170 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 31, ал. 2 ЗС;

- против КР. В. Б., ЕГН: ***** за заплащане на сумата от **138,90 лева /сто тридесет и осем лева и деветдесет стотинки/**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 31, ал. 2 ЗС;

- против Т.В. Б.а, ЕГН: ***** за заплащане на сумата от **138,90 лева /сто тридесет и осем лева и деветдесет стотинки/**, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 31, ал. 2 ЗС, като **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938 да заплати на АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** сумата от **1 194,54 лева /хиляда сто деветдесет и четири лева и петдесет и четири стотинки/**, представляваща обезщетение за ползите, от които е бил лишен, съразмерно със средния ежемесечен пазарен наем на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ X – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 30, ал. 3 ЗС.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** за осъждане на КР. В. Б., ЕГН: ***** да му заплати сумата от **138,90 лева /сто тридесет и осем лева и деветдесет стотинки/**, представляваща обезщетение за ползите, от които е бил лишен, съразмерно със средния ежемесечен пазарен наем на съсобствения УПИ XII - 641, в който са

включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ Х – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 30, ал. 3 ЗС.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** за осъждане на Т.В. Б.а, ЕГН: ***** да му заплати сумата от **138,90 лева /сто тридесет и осем лева и деветдесет стотинки/**, представляваща обезщетение за ползите, от които е бил лишен, съразмерно със средния ежемесечен пазарен наем на съсобствения УПИ XII - 641, в който са включени 350 кв. м. от дворно място, находящо се в гр. Провадия, ул. „Средна гора“ № 7, цялото с площ от 3340 кв. м. и съставляващо ПИ № 641 в кв. 20Б по плана на града, при граници на дворното място: от три страни улици, ПИ Х – 644, XI – 642, 643, VII – 640 и V – 645, ведно с построената в него сграда, за периода от м. септември 2012 г. до 28.06.2017 г., на основание чл. 30, ал. 3 ЗС.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260054 от 9.07.2021 г., постановено по гр. д. № 665/2013 г. по описа на Районен съд – Провадия **в останалите обжалвани части**, с които са отхвърлени исковете на АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** срещу Д. П. Д., починал в хода на производството във втора фаза на делбата и заместен от своите правоприемници СВ. Д. П., ЕГН: ***** и Т. Д. ИЛ., ЕГН: ***** за заплащане на сумата от 907,29 лева, срещу ЕТ „Д. – Й.Тр.“, ЕИК: 8130042950 за заплащане на сумата от 1315,11 лева и срещу „Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 за заплащане на сумата от 1305.66 лева, на основание чл. 31, ал. 2 ЗС, както и в частите, с които „Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 е осъден да заплати на останалите съделители суми за уравниване на дяловете по чл. 349, ал. 5 ГПК, както и в частта, с която „Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 е осъден да заплати на „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938 сумата от 8 604,76 лева, на основание чл. 61, ал. 2 ЗЗД.

ОСЪЖДА „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938, СВ. Д. П., ЕГН: ***** , Т. Д. ИЛ., ЕГН: ***** , ЕТ „Д. – Й.Тр.“. ЕИК: 8130042950 и „Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 да заплатят на АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** сумата от **323.09 лева /триста двадесет и три лева и девет стотинки/**, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА СВ. Д. П., ЕГН: ***** , Т. Д. ИЛ., ЕГН: ***** , ЕТ „Д. – Й.Тр.“. ЕИК: 8130042950, „Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 и АНТ. Г. КР., ЕГН: ***** да заплатят на „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938 сумата от **1 423,95 лева /хиляда четиристотин двадесет и три лева и деветдесет и пет стотинки/**, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

ОСЪЖДА „Росвик“ ООД, ЕИК: 202333938, СВ. Д. П., ЕГН: *****
*****, Т. Д. ИЛ., ЕГН: *****
*****, ЕТ „Д. – Й.Тр.“. ЕИК: 8130042950 и
„Златен шанс 2004“ ООД, ЕИК: 1038511434 да заплатят на АНТ. Г. КР., ЕГН:
***** сумата от **322.52 лева /триста двадесет и два лева и петдесет и
две стотинки/**, представляваща съдебно-деловодни разноси за
първоинстанционното производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

В останалите части първоинстанционното решение не е обжалвано,
поради което в същите е влязло в законна сила.

Решението подлежи на обжалване единствено в частта с по иска по чл.
61, ал. 2 ЗЗД пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, по
реда на чл. 280, ал. 1, респ. ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____